

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכג.

מסורת הש"ס

(א) לקחן קנה: קנה, חסותה
 (ב) וישלח: וישלח
 (ג) וישלח: וישלח
 (ד) וישלח: וישלח
 (ה) וישלח: וישלח
 (ו) וישלח: וישלח
 (ז) וישלח: וישלח
 (ח) וישלח: וישלח
 (ט) וישלח: וישלח
 (י) וישלח: וישלח
 (יא) וישלח: וישלח
 (יב) וישלח: וישלח
 (יג) וישלח: וישלח
 (יד) וישלח: וישלח
 (טו) וישלח: וישלח
 (טז) וישלח: וישלח
 (יז) וישלח: וישלח
 (יח) וישלח: וישלח
 (יט) וישלח: וישלח
 (כ) וישלח: וישלח
 (כא) וישלח: וישלח
 (כב) וישלח: וישלח
 (כג) וישלח: וישלח
 (כד) וישלח: וישלח
 (כה) וישלח: וישלח
 (כו) וישלח: וישלח
 (כז) וישלח: וישלח
 (כח) וישלח: וישלח
 (כט) וישלח: וישלח
 (ל) וישלח: וישלח

הגהות הב"ח

(א) נבי' ויחזרה שטמנה י"ב
סין רש"י בעיון דף עז
יחזרה שטמנה אחת
בגמלם
בשני סין מוקין הן
לא לא סין לא דמקון שטמנה
וכסא לא סין שטמנה
במקומו
(ב) רש"י ד"ה דבר שטמנה
סין
והיה על מלאכה
והיה על מלאכה

גליון הש"ס

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

יֵצֵר שְׂמֵאלָאֵכוֹן לְאִסְרוֹ. אִם תִּרְצֶה בְּשֶׁנֶּה לְגוֹפוֹ (ו) שֶׁל מְלָאכָה אַחֶרֶת שֶׁל
אִתָּךְ מוֹחֵל: מְדוּבָּה. שְׂדוּכִין בָּהּ שׁוֹם: אִם יֵשׁ בָּהּ שׁוֹם מְטַעְלִין
זוֹסָפֶה. אֲבָּה הַשּׁוֹם: וְאִם לֹא אֵין מְטַעְלִין. כְּגוֹן לִישָׁב עֲלֶיהָ כִּיֹּן
עֵיקָר מְלָאכָתוֹ לְשִׁמְיָהּ דְּהִיא מְלָאכָה אִסְרוֹר מִשּׁוֹם טוֹחִין: תְּשִׁמְיוֹן.

שמש המזרח לו: ושוין. כ"ש וז"ל
ומתקן בטרטין את העלי לקבץ עליו
שער ביו"ט ש"ס קבץ עליו כשר.
ועד לזרז שמח יו"ט? אפסור
ועלול. דלא דקשר ב"ה משום
שמח יו"ט קשר אלמא משום דעלי
ונלכאמו לאקשר לכמיח טורים
ויסמי קליפתא עיז לעבד בן עזרות
אסור: הכל מודים. רבנן דלפיטא
אדר' נחמיה: כסכי ויירי ומורי. כלי
עבין הן. וריבוי הלי פירש כלי אורגין
אזי הן עמודין ויזרי הן קניס כשמי
מורי כוד עליון ותחתון וראשון
ורח"ל די ויירי לשון עזרים הן כמו
ועזרתא ויירא (ע"ז דף סג.) דקפיד
לגייבוי. האוקן שלם יתכללו ושלם
תקפמו: מייחד להם מקום. מזה
הן בידים: ר"ל נמי. * על יתמדות:
קורנים של והביס. אע"פ דקפיד
עליה קמ שרץ שיהא חלק לרד
ושון אפי' כיון שמחמק על ידי הכאה
שמחמק על הסקן לא מחמק ליה וד"ש
על שחר המסין כרבה: כשמי.

אסור לטלטלה ר"א
בכוש או בכרכר והן
רב נחמן הלכה כר'
דסבר רב נחמן "טלמ"ל
למטול ¹⁰והואמר רב נחמן
למטה שרי מוטתה ל
רב נחמן מההיא: מו
כ': שלח ליה רבא
ילמדנו רבינו מחט ש
מיהו א"ל תניתיה מחט
הקוץ וכי מה איכפת
לרבא שאניה נקובה א
חררה או עוקצה טהה
אשבת קרמית "טוממ
לענין שבת מדי דהוה
למשקלא בה קוץ אמר
שפיר קמותיב "מדלל
הוא לענין שבת נמי
¹¹מחט בין נקובה בין
לטלטלה בשבת ולא
לענין טומאה בלבד
דרבא בגומלי עסקינן
ומשווי להו מנא "אבל
עוקצה אדם זורקה
ניקא רב נחמן ¹²אסיי
רב נחמן מנא אמינא

משוי לה מנא. כמות שהיא ולנטיילת קוך: גרוטאות. שצרי מחכות. אדם ודוקה לבין גרוטאות ובעל שם כלי מינה: **אסובי יוקא.** להחליק סדר אבריו. כשהוא נולד אבריו מתפרקין ונרץ ליישכן: **אסיר.** דדמי למחקן:

שְׁמֵרָה לַחֲדָה לַיּוֹם כֵּלֵּי: **אֶסְכֵּר** יוֹנָה. לֹא הָיִינוּ לְפָנֵי יְמֵךָ רָדָה וְנִסְרָחִין חֲזוֹנוֹ בְּנִגְדֵי וְסוֹפֵרִים בְּחִגְרוֹת הַחֶבֶד וְכֵן פִּירַם בְּקוֹמָתוֹ לְפָנֵי וְהֵכָל אֶסְכֵּר וְהָא דַּמֶּן בֵּי' חֲסִיד (ס) אֵין מַעֲבִין אֶת הַקָּדוֹשׁ וְהַמִּיּוֹן לֵאמֹר עוֹשִׂין אֶפְקִיטִין שְׂחוֹת חֲסִידֵי נִגְדָּה כְּדִפְרִישׁ וְדַמִּי וְדַמִּי טַיִף שֶׁכֵּל בְּחֶסֶד מַעֲבִין אֶסְכֵּר חֲסִידֵי רֵינִי מֵעַד דְּבִי

[illegible]

בסיכוי ייזרי ומוזרי. פי' בערך(ם) פי' סיכוי הם יחדות המוכיחין
לנפץ בהן משו וכיוצא בה תרגום יחדות סיכוי ייזרי כלי
עץ כמו קרשים שמוצין בהן גנדים דהנן (ולקמן דף קמא). מכבש של
גנלי נחיס מוזרי כלי עץ שהסובס מזה בו הנגדים על האפן שחלבונו

ואלו כלים מקפיד עליהם שלא יתעקמו ולא יתפגמו שלא יתקלקלו הצגדים והשטי יתקשרו דעמו מלטלטל וכן תפגש צירושלמי ויזיר דל עזר ציה מזורא דל חצית ציה ולפ' הקונת' דמלש מזור כובד עליון וכובד תחתון דמלש דסנינא ליה כמאן דלסר צפרק אלו קשרים (נשל דף קיג.) הא נמי מייחד לה מקום. מ"מ משום שמתחילתו מותר לטלטלו לקצב עליו צמר: ב' הדר ב' הדר רב תמן מזהבא. מסתביר דמהניא הדד ציה

מזלזלם בפרק תולין (לקמן דף קמח).
אחרי כי בר מניח ללא כרז נחמן:
פנה שהשמינה בו, *מירי שהיחזה
שם ע"י לטלה אבל לא חס המטה
שם לכל השבח היו בסיס לדבר
האסור בדאמר לקמן בפרק טטל
(ד' קמב:) גבי אכן שעל פי החזית
לא שנו אלא בשוכח אבל בזמנה נעשה
בסיס לדבר האסור: **האי** גופא.
וא"ת אי פוגלל היי דמי ואי ממנה
מ"ט דמאן דשרי מלמטה למעלה הא
אפילו יעורר לא שרי כ"ש טטלו מן
הכז ואי בשכח מ"ט דמאן דלסר
אפי" טטלו גמור שרי לצורך טטלול
הכז יהיה בלקמן בפרק טטל וקמח.
(ד' קמב:) כנשות שעל ידי הכר בצריך
למקומו דמטלטלו בעדוק עליו ואכן
שעל פי החזית כשכחו בין החזיות
מגביה ומטה כ"ש טטלו מן הכז וי"ל
דכשכח דמי כמו טמן ויסה דבכר
שאני טטל בסוף כמה טומנין (ליל
דף קמב.) דשרי לגער משום דלחן מניה
לכל השבח ובעצמותו וקליפין דריש
ביתא (ד' קמב.) דשרי ב"ה ללקח את
הטבלא ולגער מ"מ לא היה לו להניח
בזאתו ענין שיתקד טטלו מן הכז
ועצמות וקליפין לא מסתמיה ללא לינה
בה על גבי השלמן וטמן ויסה דלסר
דמי וטומין וקליפין ד' אינו דלסר

או מנא הוא מיתריב
שאניה נקובה מותר
אמרו נקובה אלא
תרגומא אבי אליבא
דמינן דימילך עלייהו
ויבא דינשל חררה או
בין גרומאות ^אאסובי
ורב ששת ^אשרי אמר
לה דתנא ^אאין עושין
אפיקומיון

היה אבל היבא יהוה מנה לענין
טומאה ע"י ייחוד איבא למימר יהוה מנה לענין שבת אפי' בלא ייחוד
כיון דיכול להיות כלי לענין טומאה וכן משמע בסמוך דתרגומא אב
אליבא דרבא דנזקין דמיינן עיניהו ומשוי לכו מנה משמע
דלפי מותר לטעמי אפי' דטעוריה היא לדמתי לא מיינן ע"י ע"י
י' פברק במה אשה (ושל דף כו:) ולקמן בסוף חבית (דף קמז:) דהיינו
דף מפניו כי היכי דלא תקשי דרב נחמן אדרב נחמן דשרי התם
פריך לה התם אהיהו דלפניו ומקו לה בחומרי שדרה דמיהו כבונה
גטרס היה ליה לאתויי מסיפא דאין מעבדין את הקטן יהוה נמי תקוין
מי מיימי רישא * אין עושין אפיסקריווין כו' עד אין מעבדין
וסביבא

[illegible]

עין משפט
גד מצות

ו' א טושי' אר' סמן חט
ספ' יא:
ז ב מ' פ'יה חלול' סח
ה'ס' א סח לאר' סח
טושי' אר' סמן חט ספ' ג
(ע' כג):
ח ג מ' ס'ס הל'ס טו סח ס'
טושי' אר' ס' ס' ס'ס:
י ד ה מ' ס'ס הל'ס ח סח
ס'ס טושי' אר' סמן חט
ספ' יא:
י' ז מ' פ'יה חלול' סח
הל'ס ז (סכ'ס הל'ס ח)
ס'ס אר' חט סמן חט ס'ס

לְטוֹי רַעֲשׁ

TH. N° 3156

מוסף רשמי

[illegible]

ב נשים ואנ

פֶּתַח שְׁבָעָה עָשָׂר מֵלֵב הַמִּלִּים
הַבֵּל מִדִּוּן בְּסִימֵי זִיאָרִי
וּמִדִּוּרִי. בְּנִמְאָה דְּבִנִּי מִעֲרֵבָה
נִרְסִי דִּירָה דִּלְעָרָה בְּהָ. מִדִּוּרִי
דִּלְחֶבֶט בְּהָ. וְסִימֵי הֵן יִהְיֶינָה.
וּמִלֵּוֹ הֵוא הַחֶבֶר יִדְרֹעַ לְכֵל.

בני חננאל (הפ)

אלא אס' מקצתן מגורלי אחר
אדרי המקים המנולה ויטשן.
ואס א"ס' בהם מנולה מנולה
מחזרה בלא גחלים ובפנה
באל אבן. אסור לשלול
ואלעזר בן חזאי סבא א"ס'
שאין בהן מקום מנולה לעזר
כבשר או כזכר. ס"י יעקב
בן כוש. והוא דאמן כוש
שבלע את העצמות או כזכר
אשר זכר. והוא דאמן ונחמין
ההבן או הנחלים מאליהן
נחמין נחמין בידו. שלא
ונפא טיילתן תחלים (נחמן)
[נחמן] בידן. א"ס' בן חזאי
ואסר בן נחמן חלבה מאליהן